

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.daļa: Garīgā izsmalcinātība.

2.nodaļa: Īstā gudrība – gudrā sirdī.

Jāapjēdz īstenība.

Dzīve, dzīves nasta un tās jēga.

Gara grauds.

158.

Vislabākais aizsargs ne tikai pret slimībām, bet arī pret naidīgām parādībām arvien būs apzinīga psihiskās enerģijas pielietošana. Tās izkopšana ir pats lielākais dzīves uzdevums.

159.

Jūs esat ievērojuši, ka fiziskais spriegums ir dažkārt par cēloni psihiskās enerģijas izpaušmei. Šim tīri mehāniskajam, materiālajam apstāklim vajadzētu virzīt uz domu par psihiskās enerģijas vieliskumu. Psihiskās enerģijas materialitāte ir viegli konstatējama fiziskiem paņēmieniem. Nav grūti atrast fiziskā sprieguma refleksus. Vai nebūtu jāmeklē acīmredzamajos virzienos? Tāad garīgie izpaušumi nebūt nav abstrakti un tos ir iespējams izmērīt. Lai arī tie nav visiem acīmredzami, bet rupjākas darbības var iekrist acīs pat viduvējam cilvēkam. Cilvēki bieži paiet garām, neievērodami pat kliecēji spilgtas krāsas. Pat, ja sarkanā krāsa dažreiz liksies zaļa, tad tāds pats sagrozījums var būt sastopams arī visās citās nozarēs.

Runāju ne tādēļ, lai atkārtotu par izsmalcināto jūtziņu, par šo apstākli jau diezgan atkārtots. Piegrieziet uzmanību garīguma materialitātei. No otras puses tomēr paliek divas pasaules – acīmredzamā un īstenā. Pat pēc šo jēdzienu nozīmes priekšrocība jādod īstenībai, par to visi būs vienis prāti. Kāda savu spēju izkopšana iegūstama, apjēdzot īstenību! Šī īstenība izvirzāma un apstiprināma kā pilnīgi reāls jēdziens, un tad apkārtējais pārveidosies, līdz nepazīšanai.

Cilvēki runā par daudzām patiesībām, vai nevajadzētu izspiesties cauri apvalkiem un tiekties pēc Vienīgās Patiesības? Apziņu paplašinās visprecīzākiem novērojumiem pakļauta īstenība. Apziņa ir tas pats burvju šķirstiņš, kurā sakrāsies pazaudētie dārgumi.

160.

Cilvēks izlemj savu uzdevumu Kosmosā. Sacīt, ka uzdevumu pavada tikai evolūcijas plūsma, nozīmē padarīt cilvēku par likteņa rotaļu. Liktenis vai kosmos, vai Bezrobežība, nosauciet kā gribat, bet apgalvot, ka cilvēku nes evolūcijas plūsma, bez viņa gribas piedalīšanās, nozīmē atdalīt viņu no Kosmosa.

Es sacīšu – gars savā kodolā ietver Bezrobežības nozīmēto ceļu Kosmosā. Tiekme novirzīties no nozīmētā ceļa ir tas ceļš, kas aizrauj garu izplatījumā. Gara graudā atradīsim to ceļu, kas ved Bezrobežībā.

Meklējiet gara graudu!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.daļa: Garīgā izsmalcinātība.

2.nodaļa: Īstā gudrība – gudrā sirdī.

161.

Kurp gan cilvēkam tiekties? Uz kurienu virzīt uzkrātos spēkus? Kurp novedīs pilnveidošanās? Vai gan iespējams, ka varenā esamība vienkārši izgaistu? Garam taču jāatzīst, ka viņš un viņa traukšanās nedzīvo tikai vienam dzīvības aplim, bet veselam Bezrobežības ciklam. Pārāk liela ir cīņa tikai vienas dzīves dēļ. Pārāk lielas ir cilvēka spējas, lai tās izlietos vienā priekšzīmīgā dzīvē.

Sākums un beigas saplūst, kalpojot cilvēkam kā pieturas punkts. Kad gars atbrīvojas no dzīves, viņš manto visu dzīves būtību. Ticieties saprast, ka nobeigums ir sākums, tā izveidojas Bezrobežība!

162.

Cilvēka uzdevums uz planētas vāji izprasts. Kosmiskai būtnei piešķirts savs nolēmums, bet cilvēce tik akli cenšas iekļauties savā šaurajā apvārsnī, ka nespēj saskatīt savu kosmisko uzdevumu. Kosma jaunrade piešķir uzdevumu pat visniecīgākajam tārnam. Kosmā visai jaunradei savs uzdevums un kāda relativitāte pastāv starp cilvēku un zemākajām būtnēm, tāda pat relativitāte pastāv arī augstākajās sfērās. Kosmiskā Magneta jaunrade nosaka katru darbību un lomu, kādu būtnēm lemts izpildīt. Tāpēc cilvēku sfēras nolemtas sadarbībai. Varenais Saprāts rosina visas kosmiskās sfēras, tāpēc cilvēka uzdevuma pamatā ir sadarbība un Bezrobežības skaistums.

163.

Gara grauda atdalītais atoms glabā sava uzdevuma zināšanu. Tikai gars, kas glabā gara graudu tīrā ugunī, spēj nostiprināt savu īsto uzdevumu. Augstākā saplūsme iespējama tikai tīrai ugunij degot. Kad vienas eksistences gaitas beigušās, sākas augstākās eksistences pakāpe. Tā kosmisko prieku pilnveido saplūsme. Gara grauda modrība gadu tūkstošu ilgstībā, izveido Kosmosa augstākā sprieguma sakramentu. Atdalīšanos savstarpēji apgrūtina kosmiskā iedarbība.

164.

Kad saku – uzlieciet Man lielāku nastu, neatkāpjot no minētās spēku ekonomijas. Jāzina, ka nastas uzlikšana attīsta grauda pretestību. Nedrīkst atnest gravitācijas likumu, tādējādi arī izpratīsim nastas uzlikšanas svētīgumu. Ikviens jūrnieks pastāstīs par kravas nepieciešamību kuģim. Uz kuģa bez kravas jūrnieki pat neizies jūrā. Gluži tāpat nasta derīga arī zemes vētrās. Nebīstīties nastas, tā tikai ierosina sirds uguni. Tā vajag domāt katrā darbībā. Tā vajag izpildīt katru padomu.

165.

Cik dažādi gan saprot varonīgumu. Bet jāiegaumē, ka ne katru reizi tauru skaņa izziņo varoni. Ne visai pasaulei dzirdot, iet gara varonis, bet gan, patiesi izdzerot indes kausu. Tiem, kas vairāk prasa, bieži vairāk tiek dots pēc pieprasījuma: bet zemes veltes nav augstāko dāvanu apstiprinājums. Gara varonis, patiesi, iet citu ceļu. Viņa

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.daļa: Garīgā izsmalcinātība.

2.nodaļa: Īstā gudrība – gudrā sirdī.

nasta ir Pasaules Nasta. Un cik brīnišķīgs ir gara varoņa tēls, kas iet strauji klusēšanā un vientulībā! Un ugunīgā gara varoņa jaunrade salīdzināma ar visaugstāko Uguns spriegumu, bet augstākā liesma ir neredzama. Izplatījums ļoti kāpina gan jaunradītāju staru spriegumu. Vai gan Devēja tēls nav brīnumdarītājas sirds tēls? To iegaumēsim ceļā uz Ugunīgo Pasauli.

166.

Dzīves jēga nostiprinās cilvēka apziņā tad, kad ir izprasta cilvēka loma Kosmā. Viņiem pasaule iezīmējas kā darbības lauks cilvēces labuma vārdā. Ja gars pieņem patiesību, ka Makrokosms un mikrokosms ir nešķirami saistīti, tad nodibinās apzinīgs sakars, un kļūst iespējama sadarbība ar kosmiskajām enerģijām. Bet cik bezspēcīgi ir cilvēki, ka viņu dzīves veids atrāviens no kosmiskajām plūsmām! Dzīve, protams, pārveidojas, ja gars iet augšup apzinīgi, izprotot vadošo sākotni – Hierarhiju. Tikai tad, kad izjūta apzinīgi nostiprināsies vadošās Hierarhijas jēdzienā, cilvēce izpratīs savu īsto lomu Kosmā. Katrs posms ir saistīts ar savu augšup vadošo posmu. Cik nabadzīga ir cilvēce, ja tās apziņā nav nostiprinājusies vareno kosmisko likumu izpratne! Tikai gara jaunrade izveidos sakaru starp pasaulēm. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli paturēsim prātā apvienojošo Hierarhijas likumu.

167.

Ir pareizi domāt par dogmu šķīstīšanu, kuras novirza no taisnīgas domāšanas. Šķīstītavas un Elles jēdziens var atvietot Ugunīgās Pasaules dzīves apstiprinājuma jēdziens.

Ievirzīsim cilvēku domas uz šķīstītavu virs Zemes.

168.

Par cilvēka uzdevumu virs Zemes; jau kopš seniem laikiem šis jautājums nodarbinājis cilvēkus. Visas reliģijas ieskatījušas, ka cilvēka uzdevums ir kļūt par Augstākā Spēka līdzību. Bet kā gan izpaužas Augstākā Spēka līdzība? Tikai pilnveidojot garu, cilvēks var līdzināties Augstākajam Spēkam. Cilvēka uzdevumu nevar uzskatīt par kaut kādu nejaušību. Tāpat nav iespējams vienveidīgi apskatīt formas, jo visās sfērās pastāv savas formas un ļoti noteiktas atbilstības.

169.

Katram Laikmetam ir savas atšķirības. Katra Laikmeta īpatnība ir apziņas atspulgs. Īpatnību izpaušmi var spriegot cilvēces gribu. Tāpat kā izsaukumi, arī laikmeta īpatnības laiž savas saknes apziņā. Tie redzējumi un nosacījumi, kas brieda daudzus gadu simteņus, atdzima reliģijas kalpotāju garā, kā atbilde uz tautas pieprasījumu.

170.

Viss ir relatīvs, bet nevar salīdzināt Visuma harmoniju ar cilvēka brīvo gribu. Tieši šī dāsnā velte, ja tā nepareizi izlietota, rada smagas sekas. Daudz jau runāts par cilvēka

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.daļa: Garīgā izsmalcinātība.

2.nodaļa: Īstā gudrība – gudrā sirdī.

nozīmi Kosmā, bet šī patiesība ir nemitīgi jāatkārto. Viss liecina, cik visai maz cilvēki domā par savu uzdevumu.

171.

Šīs Pasaules Nasta. Divi mācekļi apsprieda šī jēdziena visizteiksmīgāko simbolu. Viens ieteica zeltu, bet otram likās, ka labāks ir baltais marmors. Abi vienojās, ka Nastu, ka smagumu vislabāk izsaka akmens. Bet Skolotājs piezīmēja – “Vissīkākais grauds atbilst Pasaules Nastas jēdzienam.”

172.

Zemes dzīvi dažreiz dēvēja par bezlaicīgu. Patiesi, Zemes dzīvei citu stāvokļu vidū nav ilgstības. Brālība virza domas uz tālajām Pasaulēm.

173.

Ja Zemi apdraud katastrofa, tad varbūt ir bezjēdzīgi kaut ko pierakstīt, pētīt un uzglabāt? Vienīgi no Zemes redzes viedokļa var rasties šāda doma. Ja neeksistē Smalkā Pasaule, tad par zemes pasauli nav vērts rūpēties. Bet Mēs runājam par dzīvi, ne par zemes rieksavu.